

عنوان مقاله:

مطالعات رخساره ای و ایزوتوپی سازند کنگان در میدان پارس جنوبی، خلیج فارس

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی زمین شناسی و محیط زیست (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

ازاده رحیمی - دانشکده علوم پایه، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

محمدحسین ادابی - دانشکده علوم زمین

امیرمحمد جمالی - گروه زمین شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحدمحلات

سیدعلی معلمی - عضو هیئت علمی پژوهشکده صنعت نفت تهران

خلاصه مقاله:

سازند کنگان به سن تریاس پیشین با ضخامت 150 متر در میدان پارس جنوبی، بخشی از بزرگترین مخازن کربناته در خلیج فارس محسوب می شود. نهشته های کربناته سازند کنگان بر اساس میکروفاسیس های شناسایی شده، در محیط های پهنه جزر و مدی، تالاب، سد و دریای باز بر جای گذاشته شده اند. از رخساره های موجود در این سازند، گرینستون ها و گرینستون های دولومیتی شده با تخلخل فراوان نقش مؤثری در تراوایی و خاصیت مخزنی داشته اند. مقادیر ایزوتوپ اکسیژن 18 و کربن 13 به ترتیب از % -2.09 تا % -4.03 PDB (میانگین % -3.31) و % +0.8 تا % +4.42 PDB (میانگین % +1.98) تغییر می کند. محاسبات دمای دیرینه محیط رسوبگذاری بر اساس سنگین ترین و سبک ترین ایزوتوپ اکسیژن 18 صورت گرفته است و دمای 43 الی 44 درجه سانتی گراد برای محیط رسوب گذاری در زمان تریاس پیشین تعیین شده است

کلمات کلیدی:

سازند کنگان، تریاس پیشین، دیرینه محیط رسوب گذاری، ایزوتوپ، میکروفاسیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/102096>

